

царя и царицата стоятъ подъ покривъ, протегнали ръце да приематъ кръщелника, единъ дворецовъ човѣкъ налива вода въ купела, а отъ дѣсната страна владиката миропомазва, до него пѣвцитѣ пѣятъ.

**Гръцкитѣ свещеници и калугери не по-
стѣпвали добре съ кръщаванитѣ.**

Заповѣдта на царя за покръстването на народа се разнесла по цѣлото царство. Християнитѣ, каквито до тогава имало въ България, но се криели, излѣзли открито въ градоветѣ и поискали да кръщаватъ езичниците. Ала нѣмало свещеници, които да отидатъ изъ всички села и малки градове, за да извършатъ таинството кръщение. Борисъ поискалъ да му пратятъ отъ Византия нѣколко владици, много свещеници и пѣвци. Следъ покръстването трѣбвало веднага да се построятъ нови църкви и да се нареди християнско богослужение.

За зла честь отъ Византия не дошли само добри владици и свещеници, ами се втурнали всѣ-какви негодни хора, грабители, пияници и злосторници, които се хвърлили върху народа, като орли на мърша, ужъ да го кръщаватъ и учатъ на божии закони, а на дѣло тѣ се заловили да събиратъ пари, да лъжатъ, наказватъ и заблуждаватъ новитѣ християни, и да ги учатъ на нечестиви работи. Тѣ не знаели български езикъ, приказвали на гръцки и съ ръце показвали, колко и какви стоки и пари трѣбва да имъ платятъ кръщаванитѣ хора. Този грабежъ на гръцкитѣ калугери, дошли отъ разни гръцки манастири, дотолкова се видѣлъ противенъ на народа, че много зели да се разкайватъ, защо сж станали християни. По-първитѣ хора отишли чакъ въ Плиска и се оплакали на Бориса.